

[Blank aged paper label]

Cl
2660

- 1) 1. Cel 2658 aida dialogues antice Anty/1078
- 2) 3. Bezu Bl 2656 ref Ro
- 3) 4. Tak Ma 1698 textoid gh
- 4) 6) 00
- 5) 12) 00 Rom

FEBRIS DIALOGVS

GEORGIUS DE HARTEN

4
3

FEBRIS

DIALOGVS

HVTTTE

INI

CVS.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Ho. 643^{IV}

FEBRIS, DIALO
VLRICHI DE HVTTEN
EQV. FEBRIS DIALO
GVS.

Interlocutores Huttenus & Febris. HVT.

VIN TV ABIS, QVAM
Oportuit primo statim die exigere, tam molestam hospitiā. Atq; audin? Abi, abi apago. FEbr. At ex tua simul humanitate, & veteri Germanorum instituto fuerat, hospitium saltem comōstrare abeunti. Quamquam te iterum, si fieri potest, oro, ne expellas hoc hyemis, incertam quo diuertendum sit. HVT. Tibi dico primum abi, Ad hospitium deinde quod pertinet, Vides hanc portam? per eam descenditur recta. FEb. Duc me age, verum ad aliquem duc voluptarium, diuitem, potentē, cui equi sint, ministri, comites, & familia copiose, & vestes, & horti, & balneæ. HVT. Hospes est hic ipse, ad quem duco, sed non caret his, ac vtitur credo. Atq; eccā tibi domum. Agit ibi magno cum comitatu Cardinalis S. Sixti, Roma huc profectus, pecuniam a nobis vt peccat, in bellum contra Turcas quam insumāt Romanēses isti, magno iterum apparatu expeditionem mouentes periti bellatores, obnoxium tibi genus. Age, occupa, Cubat autem in palla purpurea, supinus, inter complura circum aulaea, & ex argento coenat, ac auro bibit, ita

delicate, vt neget in Germania esse homines, qui palatum habeant. Damnatq; perdices hic & turdos, Italicis absimiles dicens, ac nihil sapore respondententes. Nauseat & ferinam, ac panem insipidum vocat, ac vinum bibens lachrymatur, Italiam clamans, & Curasicum inuocans. Obq; has imprimis causas Barbariem nobis imputat, et ebrios vocat. Nec per quattuor menses, adhuc semel appetitui satis fecit, ganeæ & saporum inopia. FEBR. Surdæ cantilenam hanc. HVT. Quid? Non aptus tibi hospes? aut quemquã hic inuenies magis principem, cui sic inclinent alij, & congenudent? Aut non dignus tibi videtur febre? FEBR. Etiam Podagra. HVT. Quam ob causam non placet igitur? FEBR. Ille masculinus? Ille gracilis? Iunceus? & exsuccus? Ille obstipito capite? Ille nuper inter fratres, atq; adeo casarios? nouitius Cardinalis? per reliqua vetus? Ille tribus obulis coenans? Cuius ego cocum redeuntẽ saepe a foro cū carnis femurcia video? HVT. Inuertis omnia. Ille inquã magnificus, ille reuerendisim⁹. Ille a latere, cui⁹ est domitio, cuius paternitas, cui⁹ clemẽtia. Quẽ credibile nõ est fordide vitam degere, cū Germanos satis lautos non putet? FEB. Vt viuat ipse, nihil pugno. Me vero quomodo bene habebit, qui suos omneis male pascit, male vestit? Ad cuius aedes vbi cõpuissassem nuper, & me increpuisset ianitor, petissẽm q; aliquot ibi dies hospitari, audin hos inquit strepitus? Audio dixit. Erat autem quidam aliquid quasi petentium pulsus. Panem ait rogant pransi domestici. Panem inquã ego? Atque ita parcedatur hac in domo cibus, vt ne panis quidẽ satis apponatur? Ita parce inquit, Tum pultuilli non sunt, aut plura nullaq; omnino mollicies, præterquã ea, cui se Cardinalis ipse deuouit, & in qua delitiatur. Verum is maledictionibus aduersum te instructus est, excommunicat

F E B R I S. D I A L O

turus, statim, ac latū intro pedē accesseris. Legatus est enim Leonis Maximi, male & bene ut meretur quis, aut ipsi visum fuerit, precari potest. Dicitum putavi, atque abiens, te inveni benigniorem statim hospitem. HVT Tum me tenuius, ut video, cenare oportuit, quem tu nunquā, si meminero, inuenies hos apud Sacerdotes, largius epulantem. Verum isti tibi opifices inepti sunt opinor & ipsi hospites. FEBR. Qui me partim inedia procul arcent, partim corporis exercitio longe proturbant. HVT. Ad principum te autem domus, aut illorum diuitum quid si adduxero, aut mercatores, atque adeo Fuccheros tibi si indicem? FEB. Nihil, cinctos omnes turba medicorum inueni accedens aliquādo. Proinde & apud ipsos non est locus, duc alio, per meum illud in te vetus beneficium oro. HVT. Per quod tuum beneficium? Quam mihi fictionem narras? Tu autem beneficio afficis, quos habes? FEBR. Te omnium maxime. An excidit, octauo ab hinc anno quā te studiosum, quam pietati deditum, & quam patientem te reddiderim, quartana quando adfui, sex non amplius menses? HVT. Immo valde quando cruciabas tu me, ego contra tui tædio, impensius studia colui. Verum agnosco consilium. Ad illum te refers defensorem tuum, qui ista instruxit oratione, qua vteris, apud eos quibus per risum etiam molestiam accumulās, fingendo studiosos facere te, & ingeniosos. Quod si vera sunt, quæ de tuis ille beneficijs commemorat, quare non item valentio rem me reddidisti post, cum ille dicat, a quartana quod conuaserit semel, eum rectius valiturum post, quam vnquā prius? At ego, tot illos a tuo discessu annos ægrotavi, alijs atq; alijs continuo morbis. FEBR. Quia derelinquendi tui consiliū haud dum coepi, & tunc quidem ut mox reditura abcessi. Nunc vero nisi in aliquod me di-

G V S H V T T E N I C V S

gnum auertis hospitiū, dico tibi vt propositū est meum, ne adhuc quidem deseram, ac irato etiam adero, totos si videbitur lex aut septē ānos. HVT. At ego tribus vt ille obulis interdū obsonabo, & abstemius viuam. FEB. At te ego delicatum reddam, per mei affectionē alia ex alijs vt concupiscas. HVT. Tunc medicos superinducam tibi, & illū statim magna cum fiducia Stromerum. FEBR. Ha medicos, ha Stromerum, quasi tuos ego ibi mores haud sciam, qui agrotare malis totum libēter annum, quam illud semel aut iterū vorare Ra barbarū, aut Hellebori scrupulos duos. Quin illum mihi superinducis, qui videns auenæ granum in ægri lotio, equū deuorasse eum putauit. HVT. Quod cauere me oportet, nunc autem alios iterum ad hospites traducam. Et quia cum voluptarijs illis negotiū tibi esse dicis, sequere hac me, ad illos abimus fratres, molliter per omnia viuentes, vel hoc argumento, quod obesi sunt, & bene curata cute, tum iucunde viuunt & suauiter, moranturq; intra cellas, raro ad illud quod obesse tibi uideo, corporis exercitiū abeunt. Bibunt autem vinū, & esu piscium vtuntur intēperatissime. En te dignum hospitium FEBR. Non abducis, Audiunt enim muliercularum confessiones, & incantamēta discunt, quibus vel procul visam me abigunt, HVT. Vin, ad illos igitur Canonicos, quibus eadem ista affatim, & copiosius adhuc multo adsunt, nisi quod equitant interdum, & venātur, exercendi simul & oblectandi sui gratia. Omnino conuenire tibi existimo, siquidem petis succulentos, & bene pastos aliquos, qui opipare cōnāt, molliter cubāt, suauiter otiantur, & ne quid esse aduersum te munimentū suspiceris, secure vitam degunt, illis medium digitum ostendentes medicis, quos tu nescio quomodo in tantū metuis, apud Fuccheros, cum plerumq; magis agrotēs

A iij

F E B R I S, D I A L O

quibus ipsi adsunt, quam qui, vt apud Saxones, sine me-
 dicis ætatem degunt. Scilicet medicos contemnunt hi,
 quos dixi. Præterea supini vt plurimū iacent, & in bal-
 neis delitiantur, aguntq; conuiuia creberrime, & inter
 scorta ebrii ad multam plerūq; noctem desidēt Quo fit,
 vt crudis sint stomachis, & subinde male concoquant.
 FEBR. Est hoc quidem aptum febrī genus, ac dignū
 videntur huiusmodi, quibus quam diutissime cohabitē
 Sed vereor innumerabiles ne me ibi ægritudines præ-
 venerint, quādoquidem sic viuūt illi, Putas tu aliquem
 horum enim, morbo haud dum captum? & quem non
 occupauerit podagra nuper, aut calculus, aut hydrophi-
 sis, aut Ischia, aut articulorum cruciatus, aut lepra, aut
 morbus regius, aut caducus, aut Gallicus, aut pessima
 quæq; scabies, aut Cancer, aut Polypus, aut Lupus, aut
 Fistula, aut Angina? Aut qui manibus ac pedibus per
 multam miser Ebrietatem tremat? aut laterū dolor quē
 vexet? aut qui vtcūq; affectus sit, quo minus febrī locus
 esse possit? Nam & hæ, quas dixi, & alia innumere pes-
 stes, culinam sequuntur, mensas & cōuiuia quarunt, ac
 cum delicatis illis, & pinguibus, habitare gaudent, & ad
 ferculorū vt ego varietatem, et luxum, agminatim cons-
 fluunt. HVT. Confide, aliqui vacant enim, iste inprī-
 mis Curtisanus, qui nuper ab vrbe reuertēs, cum apud
 quendam illic Cardinalem didicisset molliter viuere, in
 medias se repente delicias coniecit, agitque periucūde.
 FEBR. Bibit vinū? HVT. Perbibit. FEBR. Condit
 pipere, & cinamomo, & zinzibere, & gariophyllo?
 HVT. Largissime. FEBR. Habet lectos, & tapetas,
 & culcitrās plumis suffertas, & ceruicalia, & sericum?
 HVT. Instructissime. FEBR. Tum pisces edit etiam?
 HVT. Lurcatur, sed non nisi caros, & magni emptos,
 amatq; perdices, & phasianos, & si leporem edat, pul-

chriorem se fieri putat, Iam autem longam hanc hyemē
 dicit, qua caret asparagis. FEBR. Et lauat non nūquā
 HVT. Cupidissime, & crebro. FEBR. Non avarus
 est interim. HVT. Profusissime liberalis. FEBR. Ne
 gotium est illi cū medicis. HVT. Odit infense, & Ger
 mania expellēdos putat. FEBR. Pellitus est, aut aliter
 bene vestitus. HVT. Immo vt ille apud Martialem,
 Optat & oscuras luces, ventosq; niuesq;

Inter sexcentas Bacchara gausapinas.

FEBR. Vereor ne me haud diu sustinere possit, his mo
 ribus. HVT. Id tu videris scilicet, quæ cur velles statim
 suffocare, quem diu tenere possis. FEBR. Si me deli
 cate nimis tractauerit. Verum heus tu, habet Musicos.
 HVT. Et parasitos. FEBR. Et scortum habet, quod
 nos curet. HVT. Quoddam molliculum & blandum
 FEBR. Habet ventrem. HVT. Iam extare illi incipit.
 FEBR. Quod si me nō accipiat ille, tunc tu quo duces.

HVT. Circumducam. FEBR. At te ego circum

scribā. HVT. At te ego contemnam. FEBR.

At te ego iugulabo. HVT. At tibi ego

oppedam. FEBR. Febri. HVT. Tibi

Febri, suffragantibus inedia, ex

ercitio, sobrietate, & acta

duriter per omnia vi

ta. FEBR. Ten

tabo bene

fici

ariū illum, post

de te videro. HVT.

Vt voles, ego me hinc proripio.

FEBRIS, DIALOGI FINIS.

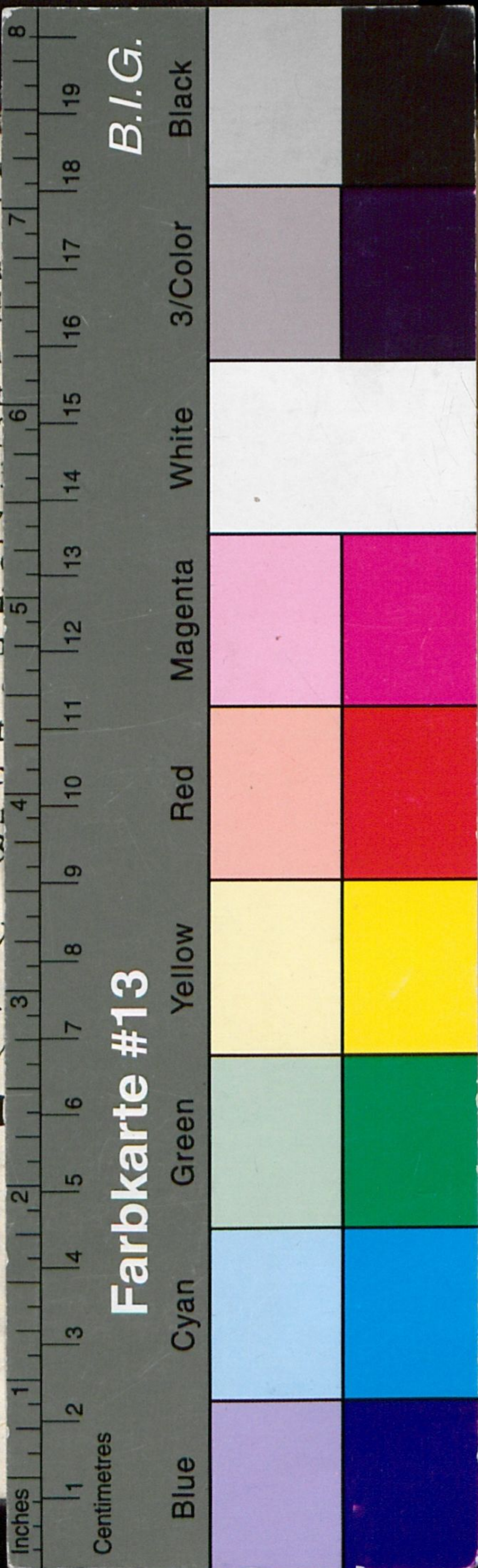
Mense FEBR. An. MDXIX

Bl 2660

(X2203219)

TA-7d

Farbkarte #13

B.I.G.

FEBRIS

DIALOGVS

HVTTE

INI

CVS.

Ho. 643^{IV}

4
3